

Dragi roditelji,

odlazeći na onaj miran i božanstven svijet, nimalo nalik ovom zemaljskom, duša mi je konačno mirna. Pitam se, prevladava li u vašim srcima i dalje suša?

Oče, bio sam ti dobar dok radio sam za vas, kao da ti moj si gospodar. Dok još čovjek sam bio i novac ti donosio, mnome si se ponosio. Ne znam jesam li ikada hvala od tebe dobio?! I kao kukac nije mi bilo ništa bolje, baš naprotiv, bilo je još i gore. Ti, tako grub prema meni, fizički si me zlostavljaо i ranjavaо, a ja za primjer bio sam sin, prema svima uvijek dobar i fin.

A ti, majko, bojala si se sina svoga, sina svoga rođenoga!

Znao sam uvijek da si me voljela, a jesili mi ju smrt do danas preboljela? S vremenom i ti digla si ruke, vjerujem da ti je bilo teško gledati moje muke. Pokušala si sačuvati moje ljudsko dostojanstvo, sve bljede bilo je naše poznanstvo, pa mi čak ni to nije bilo jamstvo.

Unatoč svemu zahvalan sam što život ste mi dali. Niste mogli znati da sudbina kukca mene će snaci i da sunce tako brzo će mi zaci. Pozdravite mi sestruru moju dragu, ka ostvarenju svojih snova na dobrom je tragu.

S ljubavlju
Gregor